

1999-01-31

Mona Sahlin, Statsråd
Näringsdepartementet
103 33 STOCKHOLM

Ref
Överlevande från
Estoniakatastrofen

ESTONIAKATASTROFEN

Bifogat översändes yttrande och kommentarer.

Bekräftelse om mottagande och registreringsnummer emotses till:

Anders Ericson
Käxsundet
681 91 KRISTINEHAMN

Med vänlig hälsning

e.u

Anders Ericson

Datum
1999-01-15

Mona Sahlin, Statsråd
Näringsdepartementet
103 33 STOCKHOLM

Ref
Undertecknade
överlevande från
Estoniakatastrofen

Kopia:
Analysgruppen för granskning av
Estoniakatastrofen
103 33 STOCKHOLM

Ersta Sjukhus
Kristina Brandänge, Psykiatriska kliniken
Box 4622
116 91 STOCKHOLM

YTTRANDE OCH KOMMENTARER ANG DEN INTERNATIONELLA HAVERIKOMMISSIONENS SLUTRAPPORT AV MS ESTONIAS FÖRLISNING

INLEDNING

Ett stort antal överlevande har genom initiativ från Ersta Sjukhus fått möjlighet att under hösten 1998 för första gången få träffas, för att tillsammans bearbeta de upplevelser vi gått igenom samt att följa upp hur vi mår idag.

Två möten har ägt rum under hösten 1998, det första över helgen den 5-6 september och det andra den 14-15 november. Ett tredje möte planeras i mars 1999.

Det har varit mycket starka känslor och många fördjupande och klarläggande diskussioner om vad som verkligen hände där ute på Östersjön den tragiska natten till den 28 september 1994.

Många detaljer och skeenden har nu för många av oss äntligen kunnat bli bekräftade, genom att vi tillsammans kunnat sammanväga både de egna och andras upplevelser. Till hjälp för detta har vi genom Ersta Sjukhus försorg, fått tillgång till samtliga förhör som vi lämnat till polisen dagarna efter olyckan.

FELAKTIGHETER I HAVERIKOMMISSIONEN SLUTRAPPORT

Haverikommissionen har aldrig under sin utredning av olyckan talat eller tagit kontakt med oss överlevande passagerare. Haverikommissionen har tolkat förhören utifrån sin egen uppfattning och resultatet redovisas luddigt och sammanblandat i slutrapporten, jämfört med våra egna upplevelser.

Genom att vi nu äntligen själva fått möjlighet att ställa frågorna till varandra, diskutera och läsa förhören, har vi också fått svar på ett antal detaljer som enligt vår uppfattning, inte redovisats på ett riktigt och sanningsenligt sätt i slutrapporten. Några av dessa detaljer, som enligt vår mening ger en annan bild av olycksförloppet, redovisas nedan och är anledningen till att vi skriver detta yttrande om felaktigheter i slutrapporten.

1. Tidsförloppet

Stämmer inte alls med våra iakttagelser. Tidpunkten för när den första krängningen och slagsidan uppstod, är mer i tid knutna till de kraftiga smällar som många av oss hört och även vittnat om till polisen. Det är helt klart genom våra diskussioner och genomgångar, att slagsidan redan ca 01.05 (Estnisk tid) var så kraftig att problem att förflytta sig och ta sig ut var uppenbara.

2. Fastsättning av fordon

Polisvittnesmålen från de som överlevt och haft fordon på bildäck ger vid handen att fordonen inte var fastsurrade och detta är också motsatt och felaktigt skrivet i slutrapporten. Det framgår enligt besiktningsprotokoll före olyckan att surrningsutrustningen till lastbilar var bristfällig. Detta enligt uttalande från den estniska sjöfartsinspektionen. Den svenska inspektionen var ej lika kritisk men framförde bristerna.

3. Övriga kommentarer

Vidare är vittnesmålen från olika däckspan inte korrekt återgivna. De är sammanblandade och "friserade" så att ingen utomstående skulle kunna återknyta från vems vittnesmål det är hämtat. Endast vi som varit med kan genom våra egna upplevelser känna igen de olika styckena och här har direkta förvanskningar av vittnesmålen skrivits.

Vi vill också kommentera och kräva en förklaring vem eller vilka i kommissionen som i kap 13.2.1 ansett att de överlevande inte är att betrakta som vittnen i egentlig mening? Vad menas med detta?

TILLVARATAGANDE AV ÖVERLEVANDES ERFARENHETER

Det är absurt och kränkande att de som överlevt en av de största fartygsolyckorna i modern tid aldrig hörts av de som blev salta att utreda olyckan. Vi tycker det är märkligt att haverikommissionen inte på någon punkt behövt få in kompletterande information från ett enda av de vittnesmål som de överlevande passagerarna lämnat till polis direkt efter olyckan. Det bör påpekas att vissa av besättningsmedlemmarna förhördes upp till 8 gånger. I detta fall måste man ifrågasätta om det ej föreligger ett jävsförhållande.

Det improviserade räddningsarbetet, som när det väl kom igång gjordes på ett fantastiskt sätt, har också redovisats i slutrapporten och detta är ju anledningen till att vi som överlevde kan uttala dessa fakta. Med bakgrund av hur beredskapsnivån var i verkligheten, är det tillfredställande att konstatera att en förbättring i Sverige skett, framför allt beträffande helikopterberedskapen genom avtal och nyttjande av flygvapnets resurser.

Vi tror dock att det finns ytterligare mer att göra inom detta område och många överlevande är mycket intresserade av att kunna bidra med sina erfarenheter. Till dags dato har man ej dragit nytta av våra upplevelser vid Estonias förlisning.

SLUTORD

Slutrapporten har ju vidare också kritiserats av internationell expertis i många avseenden då det gäller orsakerna till olyckan och skuldfrågan. Ett stort antal frågeställningar har ställts till haverikommissionen via skrivelser och debattartiklar men lämnats obesvarade av de ansvariga.

Vi vill därför avslutningsvis vädja till, rekommendera och uppmana den svenska regeringen att ta initiativ till att en helt oberoende och kompletterande utredning kommer till stånd. Det vore en möjlighet, att för de nu inblandade länderna, få en trovärdig och hedrande epilog på denna mörka händelse som de anhöriga till omkomna och de överlevande kommer att bära med sig i framtiden, samt historiskt även för de efterlevande.

Vi vill med detta yttrande med kommentarer endast relatera våra synpunkter till haverikommissionens arbete och den presenterade slutrapporten. Yttrandet avses ej relatera till frågan om Analysgruppens rekommendation avseende bärgning av kroppar från avlidna

Då vi överlevande kommer att träffas på Ersta Sjukhus i mars-99, förutsätter vi och hoppas att kommentarer kan ges direkt till oss under detta möte.

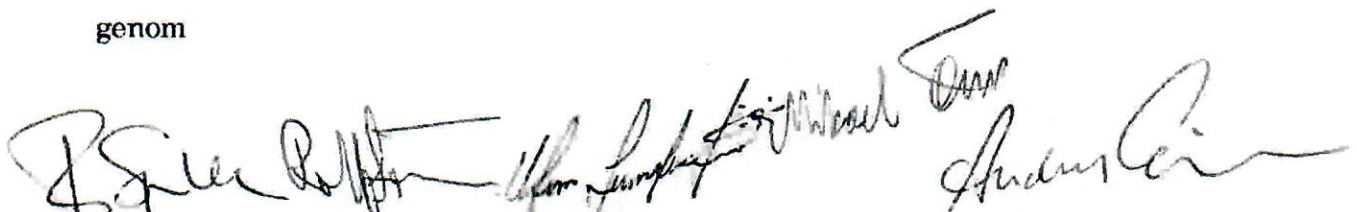
Vi emotser näringsministerns svar till:

Anders Ericson
Käxsundet
681 91 KRISTINEHAMN

Med vänlig hälsning

Överlevande enligt bilaga

genom

Tõnu Spuhl Rolf Sörman Urban Lambertsson Mikael Öun Anders Ericson

Bilaga: Namnlista överlevande

Bilaga**Namnlista överlevande**

Ewa	Askerup
Ronnie	Bergqvist
Karin	Bergqvist
Marianne	Ehn
Christer	Eklöf
Håkan	Ekstedt
Anders	Ericson
Birgit	Eriksson
Mia	Fägersten
Erik	Gemheden
Sara	Hedrenius
Kent	Härstedt
Tom	Johnsson
Sten	Jolind
Eckard	Klug
Urban	Lambertsson
Lars-Olof	Lanke
Paula	Liikamaa
Magnus	Lindström
Martin	Nilsson
Anita	Persson-Flygare
Tönu	Spuhl
Rolf	Sörman
Ulla	Tenman
Yasmina	Weidinger
Gull-Britt	von Payr
Mikael	Öun